

ชื่อหนังสือ: โบทันกลีบสุดท้าย

ผู้แต่ง: กานติมา

สำนักพิมพ์: เพื่อนดี

ราคา: 340 บาท

ณ งานประกาศรางวัลงานเขียนยอดเยี่ยมที่จัดเป็นประจำทุกปี นวนิยายเรื่อง **"โบทันกลีบสุดท้าย"** จากผู้เขียนที่ใช้นามปากกา **"สำเภาทอง"** ได้รับรางวัลนวนิยายยอดเยี่ยม ในขณะที่นวนิยายเรื่อง **"ปีกมัจจุราช"** ของ มนชนก ซึ่งในนามปากกาว่า **"แก้วพรรณราย"** ต้องพลาดรางวัลไปอย่างพลิกถ้อย เพราะมนชนกไม่คิดว่าสำเภาทองซึ่งเธอไม่เคยรู้จักว่าเขาเป็นใคร จะเปลี่ยนแนวการเขียนจากแนว เมโลดราม่า มาเป็นแนวสะท้อนปัญหาครอบครัว

ไม่เคยมีใครรู้ว่า "สำเภาทอง" มีรูปร่างหน้าตาอย่างไร รู้แต่เพียงว่าเขาคือชายหนุ่มเชื้อสายจีนที่มีลีลา การเขียนนวนิยายที่พลิ้วไหว ระดับแนวหน้าของเมืองไทย โดยมี **दनัย** เลขาส่วนตัว ส่งต้นฉบับให้ สำนักพิมพ์ต่างๆ และเป็นผู้ติดต่อและประสานงานทั้งหมด

แท้ที่จริงสำเภาทองคือ **ธีรเดช** หรือ **อาจุ** ลูกชายคนสุดท้ายของ **อาแซง** กับ **เหมยหลิง** สองสามี ชาวจีนขายข้าวมันไก่-เป็ดพะโล้จนสามารถส่งเสียลูกชายทั้ง 3 คนก็คือ **ธีรชัย** หรือ **อาโจว** **ธีรชาติ** หรือ **อาจิ๋ว** และ **ธีรเดช** หรือ **อาจุ** จนจบปริญญาตรี

ในสายตาของอาเชง อาจุมักเป็นลูกชัง ส่วนอาโจวและอาจิวนั้นเป็นลูกรัก อาโจวเข้าทำงานกับบริษัทอสังหาริมทรัพย์และแต่งงานกับ จรัสศรี ลูกข้าราชการใหญ่ อาจิวเข้าทำงานธนาคาร ส่วนอาจุนั้นรักการเขียนจึงตัดสินใจรับงานเขียนประเภทนวนิยายนิตยสาร และเมื่ออาจุนั้นรู้ว่าพ่อมักจะใช้เวลาว่างในการอ่านนิตยสาร "ระเบียงบึง" อาจุนั้นจึงตั้งใจที่จะใช้งานเขียนของตน โดยที่พ่อไม่เคยรู้ว่า "สำเภาทอง" คือนามปากกาของตน เป็นสื่อกลางในการให้แง่คิดและเปลี่ยนทัศนคติของผู้เป็นพ่อ

เรื่องราวของครอบครัวชาวเงินที่มีแต่ลูกสาวไม่มีลูกชายเป็นผู้สืบสกุลคือ งานเขียนที่อาจุนั้นจะใช้เป็นยาพิชัชโลมใจผู้เป็นพ่อ อาจุนั้นตัดสินใจเลือกครอบครัวคณะจิว "ฉางชิน" เป็นแหล่งข้อมูลในการเขียนนวนิยายเรื่องใหม่ เขาตัดสินใจไปสมัครงานเพื่อล้วงลึกสายสัมพันธ์ ต้นหยง บุตรสาวคนเล็กของ นายฉาง และ นางชิน ซึ่งไม่เชื่อว่าอาจุนั้นจะออกจากการศึกษาและตกงาน เธอคิดว่าอาจุนั้นเป็นหนอนบ่อนไส้ ทำให้ทั้งสองเป็นไม้เบื่อไม้เมื่อกันอยู่ตลอด อาฉางและอาชินมีลูกสาว 3 คน ที่มีความมั่งคั่งและนิสัยใจคอต่างกัน

ดาหลา บุตรสาวคนโตอยากเรียนพยาบาล แต่พ่อไม่สนับสนุน เป็นคนสวย อ่อนหวาน เธอมักจะได้แสดงจิวในบทบาทร้ายเสมอ ดาหลาได้แต่งงานกับ พงษ์เลิศ ลูกชายคนเดียวของ เจ้าสัวกำธร และ มาดามเหลียว มีลูก 2 คนคือ หยก กับ หงษ์ หลังจากทำหน้าที่แม่บ้านแล้ว หากมีการแสดงจิวของคณะดาหลาก็จะมาขึ้นโชว์แสดงในทุกครั้ง

ปาหนัน บุตรสาวคนกลาง เธอเกิดมาพร้อมพรสวรรค์ทางการแสดงจิวเต็มเปี่ยม จึงไม่น่าแปลกที่เธอจะได้เป็นนางเอกจิว อาฉางไม่สามารถห้ามปาหนันเรียนต่อได้ เพราะเธอเชื่อว่าหากพ่อไม่สนับสนุนการเรียน เธอก็จะหนีไปเป็นนางเอกจิวให้คณะอื่น

อาฉางต้องอ่อนข้อให้ เพราะปาหนันเป็นนางจิวซูโรงที่ดึงดูดคนดูให้กับคณะได้มาก ผลตามมาก็คือมีหนุ่มๆ มาติดพันเธอมาก แต่ที่ปาหนันจะให้ความสนใจเป็นพิเศษ มีอยู่ ๓ คนคือ เตชา เลี้ยงหนุ่มใหญ่เจ้าของกิจการห้างทองในย่านเยาวราช อติเทพ ผู้กำกับละครชื่อดังที่หวังจะปั้นให้ปาหนันเป็นนางเอกละคร และ แอนดี้ เพลย์บอยหนุ่มนักเรียนนอกที่ชอบมีนางเอกละคร นางเอกจิวไว้เป็นตุ๊กตาหน้ารถ

บนเวทีการแสดงแม่ป้าหนั้นจะได้รับแต่บทนางเอกตลอด แต่ชีวิตจริงของเธอแม่ป้าหนั้นจะสวຍ บาดตา มีจริตจะก้านแพรวพราว เป็นที่หมายปองของบรรดาชายหนุ่ม แต่นิสัยของเธอต่างจากบทที่เธอสวม บทบาทอย่างสิ้นเชิง ป้าหนั้นเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจตัวเอง รักสบาย มีความทะเยอทะยานสูง ดังนั้นเธอจึงวาด ภาพชายหนุ่มที่จะมาเป็นคู่ครองของเธอนั้นต้องพรั่งพร้อมไปด้วยชื่อเสียง เกียรติยศและเงินทองเพราะมันจะ สามารถผลักดันความฝันของเธอให้เป็นจริง

ส่วนลูกสาวคนสุดท้ายคือ ตันหยง เธอใฝ่ฝันที่จะเปิดอู่รถ มีนิสั้ห้าวหาญเยี่ยงชายฉกรรจ์ เธอจึงมักต่อ สล้อต่อเถียงกับพ่อเสมอเกี่ยวกับเรื่องการบริหารคณะ และการแสดงงิ้วในแต่ละเรื่อง อาณาจมักจะจมปรักอยู่กับ ความสำเร็จในอดีต จึงไม่ค่อยคิดจะพัฒนาการแสดงของคณะ ซึ่งกำลังเป็นปัญหาใหญ่ เพราะคนดูงิ้วเริ่ม น้อยลงและหันไปเที่ยวไนต์คลับ ดูหนัง ฟังเพลงตามสโมสรกันเสียส่วนใหญ่ ตันหยงจึงพยายามจัดซื้อเรื่อง ดังกล่าวกับอาณาจเสมอมา บนเวทีการแสดงความโง่ฟางกล้าได้กล้าเสียของตันหยงจึงทำให้เธอมักได้แสดง เป็นดาวร้ายฝ่ายชายในงิ้วแต่ละเรื่อง

ด้าน อาหลง เด็กชายกำพร้าที่อาณาจและอาชินรับเลี้ยงไว้ จึงทำทุกอย่างเพื่อเป็นการตอบแทน บุญคุณ มักได้รับบทเป็นพระเอกอยู่เสมอ เขาหลงรักป้าหนั้น โดยที่ อาซุ่น พ่อบ้านของคณะรู้ว่าโดยตลอด อาจได้ฟังเรื่องราวจากอาซุ่น เห็นความน่าสนใจของตระกูลจจึงตั้งชื่อนวนิยายว่า **“โบตั๋นกลีบสุดท้าย”**

อาจได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีจากคาหลาและป้าหนั้น จึงทำให้อาหลงไม่ค่อยชอบหน้าอาจนัก ตันหยงจึงฉวยโอกาสดึงอาหลงมาเป็นพรรคพวกเธออีกคน เพื่อค้นหาความจริงว่าอาจเป็นใครและเข้ามา ทำงานคณะงิ้วเพื่อหวังสิ่งใดกันแน่

ร้านข้าวมันไก่อาเซงต้องปิดชั่วคราวเพราะล้มป่วยด้วยโรคไต อาเซงไม่เคยรู้เลยว่าค่ารักษาพยาบาล ทั้งหมดนั้นอาจเป็นผู้รับผิดชอบเพียงคนเดียว อาเซงคิดว่าอาโจและอาจิวช่วยกันออกค่ารักษาพยาบาลให้ กับตน เหมยหลังจะบอกความจริงให้กับผู้เป็นสามีได้รู้แต่อาจก็ห้ามไว้เพราะเขาไม่อยากให้พ่อต้องผิดหวัง ในตัวพี่ชายอีก

ช่วงที่อาเชงอยู่ที่โรงพยาบาลยามว่างเขาจึงอ่านนิตยสาร "ระเบียงบึง" และครั้งแรกที่เขาอ่านไม่มีนวนิยายเรื่องใดที่เขาจะติดตามอ่านนอกจาก "โบ ตั้ น ก ลีบ สุด ท้าย" มันทำให้ความคิดเริ่มเปลี่ยนไป อาเชงได้ฝากอาจุชมนักเขียนที่ชื่อ "สำเภาทอง" ว่าน่าสนใจและน่าติดตาม เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ผู้พ่อเห็นคุณค่าในตัวเขาแม้จะไม่ว่าแท้จริงก็คือบุตรชายตนเอง

อาจุกลับมาที่คณะจึงเจอตันหยงซักฟอกว่าเขาเข้าไปทำอะไรในโรงพยาบาล หลังจากที่ตันหยงให้อาหลงสะครอยตามชายหนุ่มไป อาจุจึงแก้ตัวว่าเขาไปเยี่ยมพ่อของเพื่อนที่กำลังป่วยอยู่ ตันหยงถูกอาฉางและปาหนันตำหนิ อาฉางชื่นชอบในความขยันขันแข็งและความมีน้ำใจของเขาที่ช่วยเหลืองานทุกอย่างอย่างไม่เกียจคร้าน

ส่วนปาหนันก็ชอบอาจุตรงที่เขาทำตามใจเธอทุกอย่าง โดยที่ปาหนันหารู้ไม่ว่าอาจุนั้นพยายามศึกษาตัวละครของเขาอย่างใกล้ชิดทุกตัว ตันหยงแค้นใจมากที่เอาผิดชายหนุ่มไม่ได้

งิ้วเรื่อง "กระบี่มาร" ที่อาฉางและชินเคยแสดงคู่กันครั้งในอดีตและได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี ทำให้อาฉางตัดสินใจหยิบมันขึ้นมาปิดฝุ่นแสดงอีกครั้ง อาฉางทุ่มทุนสร้างฉากและตัดชุดใหม่เกือบทั้งหมด ไม่มีใครรู้ว่าเงินก้อนใหญ่ที่อาฉางนำมาลงทุนนี้อาฉางได้ไปแอบยืมมาจาก เตซา เพราะเขาเห็นว่าเตซาให้ความสนใจในตัวปาหนัน เตซามีข้อแม้ว่าถ้าอาฉางไม่คืนเงินต้นและดอกเบี้ยตามเวลาที่กำหนด จะต้องยกปาหนันให้ตน อาฉางกลัวมากจึงเรียกทุกคนมาช่วยกันหาทางออกให้กับปัญหานี้ ปาหนันแทบอยากจะฉีกอกผู้เป็นพ่อออกเป็นชิ้นๆ ที่รับข้อเสนอของเตซาเพราะเธอไม่เคยคิดที่จะเป็นเมียของใคร อาจุได้ยื่นข้อพิพาทของคณะงิ้วฉางชินแม้จะมีความขัดแย้งกันบ้าง แต่เขาก็รู้สึกประทับใจที่ทุกคนในคณะไม่ทิ้งกัน โดยเฉพาะลูกสาวทั้งสามของอาฉางและอาชิน ต่างจากครอบครัวของเขาที่พี่ชายทั้งสองไม่เคยกลับมาเอาใจใส่ดูแลพ่อและแม่ของตนเองเลย

ตันหยงโกรธพ่อกว่าที่ไม่เคยเชื่อคำแนะนำของเธอเลย ทั้งในเรื่องการเลือกรื่องที่จะแสดง และสถานะเศรษฐกิจความเป็นอยู่ของบ้านเมือง เธอจึงไประบายความอัดอั้นทั้งหมดกับอาจุ และอาจุให้คำชี้แนะและบอกกับเธอว่าหากมีอะไรที่เขาพอจะช่วยคณะได้เขาก็ยินดี คำพูดและคำปลอบประโลมของอาจุทำให้ตันหยงสงสัยในตัวชายหนุ่มมากขึ้น เพราะเธอไม่คิดว่าชายหนุ่มที่บอกว่าเขาต้องออกศึกษานั้น จะมีข้อคิดที่ล้ำลึกอยู่ไม่น้อย

ต้นหยงจึงวางแผนและชวนอาหลงแอบเข้าไปงัดห้องของอาจู่ เพราะหวังว่าอาจู่จะมีหลักฐานบางอย่างที่สามารถใช้ฉีกหน้ากากราคาตุ๋นแท้ของชายหนุ่มออกมาให้ทุกคนในคณะได้รับรู้ เช้าวันรุ่งขึ้นอาจู่ถูกอาฉาง อาชิน และอาซุ่น เรียกตัวเข้าไปพบ ชายหนุ่มตกใจมากเมื่อเห็นแผ่นกระดาษที่ยับยู่ยิวอยู่บนโต๊ะ เขารู้ทันทีว่านั่นคือ บทนวนิยายที่เขาฆ่าทิ้งลงถังขยะในห้องนอน และเขาก็รู้ว่าเป็นฝีมือของต้นหยงแน่นอน

ต้นหยงหมายมั่นว่าอาจู่ต้องถูกไล่ออกจากคณะอย่างแน่นอน แต่อาจู่แก้ตัวว่าเขาได้อ่านนิตยสารฉบับหนึ่ง ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้รักการเขียนส่งเรื่องสั้นเข้าประกวดเพื่อชิงเงินรางวัล และเขาก็อยากได้เงินจำนวนนั้นส่งไปให้แม่เพื่อเป็นค่ารักษาตัวพ่อที่กำลังป่วยเป็นโรคไตอยู่ ต้นหยงไม่เชื่อในคำแก้ตัวของอาจู่ แต่ทุกคนเชื่ออย่างสนิทใจ อาฉางเห็นความตั้งใจและความกตัญญูตเวทีต่อบุพการี เขาจึงให้ชายหนุ่มลองแต่งจิวเรื่องใหม่ให้คณะเพื่อเป็นรายได้พิเศษ

ต้นหยงค้านเสียงแข็ง แต่อาฉางยกเหตุผลอ้างที่ต้นหยงเองเสนอให้เขาลองแต่งจิวเรื่องใหม่บ้าง แล้วทำไมถึงต้องขัดขวางสิ่งที่ตัวเองต้องการ ทำให้ต้นหยงพูดไม่ออก อาจู่อยากจะให้บทเรียนกับต้นหยงบ้างจึงมีข้อเสนอว่า หากจิวเรื่องใหม่ที่เขาแต่งเป็นที่พอใจของทุกคนและประสบความสำเร็จ ต้นหยงจะต้องทำหน้าที่ทุกอย่างแทนเขาเป็นเวลา ๑ เดือน อาฉางตกลงรับข้อเสนอ สร้างความเจ็บแค้นใจให้กับต้นหยงเป็นที่สุด

จิวเรื่องใหม่ที่อาจู่จะเขียนให้กับคณะฉางชิน เป็นไปอย่างลุ่มๆ คอนๆ เพราะต้นหยงกับอาหลงคอยก่อกวนแกล้งให้อาจู่ไม่มีเวลาและขาดสมาธิ แต่ในที่สุดอาจู่ก็เขียนจิวเรื่องใหม่ให้กับคณะฉางชินได้สำเร็จ โดยอาจู่ให้ชื่อเรื่องว่า **“ศิกรักบัลลังก์เลือด”** เมื่อทุกคนได้อ่านก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่าจิวเรื่องนี้จะต้องได้รับความสนใจและประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน เพราะเนื้อเรื่องที่อาจู่เขียนนั้นครบทุกรสชาติ

อาการของอาเซงดีขึ้น หมอจึงอนุญาตให้กลับบ้านได้แต่ห้ามทำงานหนัก อาเซงแอบเสียใจที่ตั้งแต่ป่วย อาโจและอาจิวไม่เคยมาเยี่ยมตนเลย ส่งแต่เงินมาให้อย่างเดียว อาจู่อยากให้พ่อได้พักผ่อนมากๆ จึงให้แม่พาพ่อไปอยู่ที่บ้านสวนริมคลอง โดยอาจู่อ้างว่าเป็นบ้านของเพื่อนให้ใช้พักผ่อนได้ แต่ที่จริงแล้วเป็นบ้านของเขาเองที่ขอซื้อต่อมาจากครอบครัวของ **คณัฏ** ซึ่งเป็นคนทำงานในร้านข้าวมันไก่ และเป็นเพื่อนสนิทของอาจู่ และตอนแรกอาเซงไม่ยอม แต่เมื่อเห็นบรรยากาศที่แวดล้อมด้วยธรรมชาติเขาจึงเปลี่ยนใจ โดยมีข้อแม้ว่า อาจู่จะต้องคอยส่งนิตยสารระเบียงบั้งให้กับเขาทุกฉบับเพราะ โบ ตื่น กลีบ สุด ท้าย กำลังเข้มข้น

อาหลางเริ่มให้ทุกคนซ้อมจิวเรื่องใหม่ ปาหนัน อาหลาง ยังคงเล่นได้สมบทสมบาทราวกับคู่รัก ดันหยงเองก็ยอมรับว่าเรื่องที่อาจูเขียนนั้นน่าสนใจอยู่ไม่น้อย แต่คาหลาที่เคยเล่นเป็นนางร้ายได้อย่างสมจริง สมจิงแต่วันนี้เธอกลับไม่มีชีวิตชีวา จิตใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัวจนถูกดำเนิน

ดันหยงเป็นห่วงผู้เป็นพี่สาวมาก รู้ได้ทันทีว่าคาหลาต้องมีปัญหาเกี่ยวกับทางครอบครัวแน่นอน ดันหยงคะยั้นคะยอถามปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เป็นพี่สาว ดันหยงแทบลืมหืมตาสีเมื่อคาหลาบอกกับเธอว่า พงษ์เลิศเป็นเกย์ และเขาก็ขอร้องว่าให้เธอปิดเรื่องนี้ไว้เป็นความลับเพราะหากเจ้าสัวกำจรและมาดามเหลียว รู้จะต้องซ้ำใจและอับอายผู้คนอย่างแน่นอน

หลังจากซ้อมเสร็จทุกคนแยกย้ายไปพักผ่อน อาจูแอบเห็นดันหยงออกไปจากโรงจิวตามลำพัง ด้วย ความเป็นห่วงชายหนุ่มจึงตามออกไป ดันหยงถูกพวกอันธพาลตามตื้อตามแซว ดันหยงปฏิเสธและต่อว่า อย่างรุนแรง กลุ่มอันธพาลจึงหมายจะจับหญิงสาวข่มขืน โชคดีที่อาจูมาช่วยไว้ทันแต่มีแผลกลับไป ดันหยง จึงแสดงน้ำใจช่วยทำบาดแผลให้กับชายหนุ่มและทำให้เธอมองเขาในทางที่ดีขึ้น อาจูถามดันหยงว่าไปทำ อะไรที่ปากชอย ทีแรกดันหยงไม่ยอมบอก แต่พอนึกขึ้นได้ว่าอาจูมักมีข้อคิดดีๆ ดันหยงจึงตัดสินใจเล่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับคาหลาให้ชายหนุ่มฟัง โดยมีข้อแม้ว่าให้ชายหนุ่มปิดเรื่องทั้งหมดไว้เป็นความลับ อาจูจึง บอกกับดันหยงว่ามันเป็นเรื่องที่สามภรรยาจะต้องแก้ไขร่วมกันเพื่อครอบครัวและลูก คนที่จะแก้ปัญหาเรื่องนี้ ได้มีเพียงคนเดียวก็คือคาหลาเท่านั้น

อาจูไม่คิดว่าผู้หญิงอย่างคาหลาที่ทั้งสวย อ่อนหวาน สุภาพ พรั่งพร้อมไปด้วยกิริยาอันดีงามจะ ประสบปัญหาชีวิตครอบครัวที่รุนแรง หากสามีของเธอแอบไปมีเมียบ่อยคงเป็นเรื่องธรรมดาของผู้ชายที่ ยังมีความเห็นแก่ตัว แต่หากสามีเป็นเกย์คงจะเป็นเรื่องยากที่จะทำให้ใจ อาจูอยากจะทำคาหลาจะตัดสินใจปัญหา ที่เกิดขึ้นของเธออย่างไร เพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมันยิ่งทำให้เรื่อง โบตันกลีบสุดท้ายเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ

วันหนึ่งปาหนันนำให้แอนดี้มารับเธอไปเดินรำ โดยลืมนึกไปว่าเธอนัดอาหลางเพื่อเลี้ยงฉลองวันเกิด ให้กับเขา อาหลางเสียใจมากจึงหนีไปกินเหล้าระบายอารมณ์ และเมามายจนมีเรื่องชกต่อยกับอันธพาล อาจูและดันหยงตามออกไปช่วย ทั้งสองเห็นอาหลางนอนสลบจมกองเลือดจึงรีบนำเขาไปส่งโรงพยาบาล อาหลางบอบช้ำทั้งร่างกายและจิตใจ ร้ายกว่านั้นเขาไม่สามารถเล่นจิวเรื่องใหม่ได้เพราะขาหักและต้อง เข้าเฝ้าออกอยู่หลายเดือน

ปาหนันไปเยี่ยมอาหลง ดันหยงต่อว่าปาหนันอย่างรุนแรงที่เป็นต้นเหตุให้พี่ชายนอกสายเลือดตกอยู่ในสภาพแบบนี้ ด้วยความโกรธที่ถูกตำหนิปาหนันจึงตอบโต้กลับไปว่าเธอไม่เคยคิดอะไรกับอาหลงเกินเลยไปมากกว่าการเป็นพี่ชาย ทุกคำพูดของปาหนันสร้างความปวศร้าวใจให้กับอาหลงเป็นอย่างมาก หลังจากนั้นอาหลงจึงพยายามตัดใจจากปาหนันแม้เขาจะรู้ว่ามันยากเสียเหลือเกิน

อาฉางประกาศรับสมัครหาพระเอกจิวคนใหม่ แต่ก็ต้องพบกับความล้มเหลวเพราะแต่ละคนที่มานั้นฝีมือเทียบเท่ากับอาหลงไม่ได้เลย บางคนก็โกงค่าตัวแพงลิบ อาฉุนจึงแนะนำคนที่จะมารับบทแทนอาหลงได้ก็คือ อาจู่ ดันหยงไม่เห็นด้วยเพราะกลัวว่าชายหนุ่มจะทำให้คณะอับอายขายหน้า แต่อาฉาง อาชิน และปาหนันกลับเห็นด้วยเพราะอาจู่ก็เฝ้าดูการซ้อมมาโดยตลอด อาฉางจึงจับอาจู่เข้าฝึกเรียนวิชาจิวและบังคับให้ดันหยงเป็นผู้ช่วย ซึ่งดันหยงก็ไม่ค่อยพอใจนัก

ความเครียดและความเหนื่อยล้าในการเตรียมแสดงจิว บวกกับข่าวร้ายของดาหลาที่ตัดสินใจจะหย่าขาดจากพงษ์เลิศ ทำให้อาฉางล้มป่วยลงด้วยโรคความดัน ร้ายยิ่งไปกว่านั้นหมอกก็ได้ตรวจพบเนื้องอกในลำไส้ ทำให้อาฉางต้องทิ้งงานทั้งหมดและนอนรักษาอยู่ที่โรงพยาบาล อาฉางเสียใจที่ต่อว่าดาหลาอย่างรุนแรง แต่เมื่อลูกสาวยอมเปิดเผยความขมขื่นที่ต้องทนอยู่กับสามีลักเพศ อาฉางและอาชินจึงเห็นใจดาหลาเป็นอย่างยิ่ง

เจ้าศักร์และมาดามเหลียวแม้จะไม่รู้เหตุผลอันแท้จริงที่ดาหลาขอหย่ากับพงษ์เลิศ แต่ทั้งสองก็ให้ความเป็นธรรมกับผู้เป็นสะใภ้ เพราะดาหลาเป็นสะใภ้และเป็นแม่ที่ดีของลูก ดาหลาขอเป็นฝ่ายเลี้ยงดูหยกกับหงส์ด้วยตัวเอง เพราะไม่ต้องการให้ลูกรู้ความจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เป็นพ่อ พงษ์เลิศยอมรับความผิดที่เขาก่อขึ้นกับดาหลาอย่างเปิดเผย และเขาก็ให้สัญญาว่าถึงแม้เขาจะเป็นสามีที่ดีของเธอไม่ได้ แต่เขาก็จะเป็นพ่อที่ดีของหยกและหงส์

อาเชงติดตามอ่าน โบตันกลีบสุดท้ายจนมาถึงตอนที่ตัวละครที่เป็นพ่อล้มป่วย แม้เขาจะไม่มีบุตรชายไว้สืบสกุลอย่างที่ฝัน แต่บุตรสาวของเขาทั้ง ๓ คนต่างก็ผลัดกันมาดูแลผู้เป็นพ่ออย่างสม่ำเสมอ แม้จะมีปากมีเสียงกันบ้างแต่ก็ไม่เคยทิ้งกันในยามยาก ต่างจากชีวิตของเขาเหลือเกินที่มีบุตรชายถึง ๓ คนไว้สืบสกุล แต่ก็มีลูกชายที่เขาจงเกลียดชังเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ไม่เคยทอดทิ้งเขา

อาชุนช่วยดูแลการซ่อมแทนอาฉาง ดันหยงจึงมักถือโอกาสแกล้งอาจูอยู่เสมอๆ แต่ลึกๆ ภายในใจของเธอแล้วกลับมีความรู้สึกประหลาดที่ก่อตัวขึ้น เธอสุขใจและอบอุ่นที่ได้ใกล้ชิดเขา อาจูก็มีความรู้สึกที่ไม่แตกต่างไปจากดันหยงเลย แต่ด้วยวิถีดันหยงจึงพยายามปิดกั้นความรู้สึกนั้นของเธอ แต่ก็ไม่สามารถปิดบังปาหนันได้ แม้ปาหนันจะเห็นความล้มเหลวในการใช้ชีวิตคู่ของคาหลา แต่เธอก็อยากให้ไม่มีใครสักคนมาช่วยดูแลน้องสาวเพราะถึงแม้ดันหยงจะหัวเราะหัวเราะสักแค่ไหน ดันหยงก็ยังคงเป็นเพียงผู้หญิงธรรมดาคนหนึ่ง ปาหนันจึงแกล้งใกล้ชิดสนิทสนมกับอาจู ปาหนันจึงชวนอาจูออกไปเที่ยวกันสองต่อสอง ทำให้ดันหยงน้อยใจผู้เป็นพี่สาวและเคืองโกรธอาจู

วันหนึ่งขณะที่ปาหนันกำลังนั่งฟังเพลงอยู่กับอาจูในไนท์คลับ เดชาที่ยังโกรธปาหนันคิดว่าหญิงสาวกำลังจะตีตัวออกห่างตน ด้วยความหึงหวงเดชาจึงสั่งให้ลูกน้องจับตัวอาจูไปสั่งสอน จนอาจูได้รับบาดเจ็บ ปาหนันโกรธเดชามากจึงต่อว่าและขอตัดสัมพันธ์กับชายหนุ่ม ดันหยงเมื่อรู้ว่าอาจูได้รับบาดเจ็บจึงรีบไปเยี่ยม แต่ก็ถูกปาหนันซ่อนแผนจนดันหยงหลงกลปล่อยตัวบอกรักชายหนุ่ม

ความสัมพันธ์ของอาจูและดันหยงราบรื่นอยู่ได้ไม่นานในที่สุดดันหยงก็ได้รู้ความจริงว่าอาจูคือใคร และเข้ามาสมัครงานในคณะจี๊วของเธอเพื่ออะไร เมื่อเธอสะกดรอยตามอาจูออกไปพบกับคนัยในคืนหนึ่ง และแอบได้ยินเรื่องราวทั้งหมดที่ทั้งสองสนทนากัน ดันหยงโกรธมากที่ถูกอาจูหลอกหลวงมาตลอด ความผิดในครั้งนี้ ทุกคนจึงลงมติไล่ชายหนุ่มออกจากโรงจี๊ว อาจูพยายามอธิบายเหตุผลกับทุกคนในคณะแต่ก็ไม่มีใครยอมฟังเขาเลยสร้างความเสียใจให้กับอาจูอยู่ไม่น้อย

ความลับที่เหมยหลิงพยายามปิดบังอาเซงมาโดยตลอด ในที่สุดก็ถูกเปิดเผย เมื่ออาโจและอาจิวกลับมาเยี่ยมผู้เป็นพ่อ ทันทีที่เซงได้เห็นหน้าอาโจและอาจิวความน้อยเนื้อต่ำใจก็หายไปจนหมดสิ้น แต่สำหรับเหมยหลิงนั้น กลับพลุ่พลุ่ด้วยความโกรธที่อาโจและอาจิวกลับมาเยี่ยมอาเซง เพื่อต้องการให้บิดาขายร้านข้าวมันไก่แล้วแบ่งเงินส่วนหนึ่งให้กับพวกเขา เพราะทั้งสองกำลังร้อนเงิน

เหมยหลิงจึงต่อว่าลูกชายทั้งสองอย่างรุนแรง และอาเซงก็ได้รู้ความจริงทั้งหมดว่าเงินที่จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้กับเขานั้นมาจากน้ำพักน้ำแรงของอาจูเพียงผู้เดียว อาโจและอาจิวไม่เคยกลับมาเอาใจใส่ดูแลเขาเลย สร้างความสะเทือนใจให้กับอาเซงเป็นที่สุด

วินาทีนั้นอาเชงจึงได้รู้ว่าสิ่งที่เขาคิดคิดมาโดยตลอด การที่เขามีลูกชายถึง ๓ คนก็ไม่ได้หมายความว่ามันจะทำให้ตระกูลของเขานั้นรุ่งเรืองและมีความสุขเลย อาเชงนึกอิจฉาตัวละครผู้เป็นพ่อในนวนิยายเรื่อง โบ ตั้ น ก ลีบ ส ุด ท ้าย ที่ถึงแม้เขาจะมีแต่ลูกสาวแต่ครอบครัวก็มีความสุข เพื่อตัดปัญหาอาเชงจึงจำใจแบ่งเงินที่ตนเองเก็บสะสมไว้ให้กับพี่ชาย

อาหลงยังไม่สามารถแสดงงิ้วได้ อาฉางและอาซุ่นจะจ้างพระเอกงิ้วจากคณะอื่นมารับบทนำในเรื่อง แต่ในที่สุดทั้งสองก็เปลี่ยนใจให้อาจูกลับมาแสดงเหมือนเดิม เมื่อคนนั้นนำสำเนาต้นฉบับเรื่อง โบ ตั้ น ก ลีบ ส ุด ท ้าย ทั้งหมดที่อาจูทุ่มเวลาเขียนให้จบ และบอกถึงเหตุผลที่แท้จริงที่อาจูต้องการเข้ามาศึกษาทุกชีวิตในคณะงิ้วฉางชินให้ทุกคนได้รับรู้

ทุกคนในคณะยกโทษให้กับอาจูและชื่นชอบนวนิยายโบ ตั้ น ก ลีบ ส ุด ท ้าย เป็นที่สุด ที่ได้เต็มไปด้วยรอยยิ้ม หยาดน้ำตาและความอบอุ่น ดันหยงยังไม่รู้ว่าอาจูได้กลับมารับบทพระเอกเหมือนเดิม ยิ่งไปกว่านั้น ปาหนันอยากจะทำให้เรื่องราวของศึกรักบัลลังก์เลือดเป็นกาวใจให้กับตันหยงและอาจู ปาหนันจึงขอเปลี่ยนบทกับตันหยง โดยให้ผู้เป็นน้องสาวแสดงเป็นนางเอกของเรื่องครั้งแรกในชีวิต

รอบปฐมทัศน์ของงิ้วเรื่องศึกรักบัลลังก์เลือดได้รับความสนใจจากผู้ชมอย่างมาก ดันหยงตื่นเต้นตื่นเต้นมาก แต่ก็ได้กำลังใจจากผู้เป็นพ่อซึ่งเธอต้องการมาโดยตลอด แอนดี้ เฉซา และ อติเทพ ต่างก็ได้รับการเชิญจากปาหนันให้มาดูงิ้วเรื่องใหม่นี้ เฉซาหมายจะมาขอคืนดีกับปาหนัน ส่วนแอนดี้ และอติเทพหมายจะพิชิตใจปาหนันในคืนนี้

ตันหยงทั้งตื่นเต้นและแปลกใจที่พระเอกของเรื่องคืออาจู ระหว่างเปลี่ยนฉากเธอจะให้ปาหนันกลับไปแสดงบทเดิม แต่เมื่ออาจูมาง้องอน ขอโทษ และสารภาพรักกับหญิงสาว ดันหยงจึงกลับขึ้นไปแสดงด้วยหัวใจที่เข้มแข็ง อาจูดีใจเป็นที่สุดที่ตันหยงให้อภัยและรักเขา ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อเขาเห็นพ่อและแม่ของเขา กำลังนั่งดูเขาเล่นงิ้วด้วยความปลื้มปิติหัวใจของชายหนุ่มก็ยิ่งพองโตขึ้นเป็นทวีคูณ

“ศึกรักบัลลังก์เลือด” ของคณะฉางชินได้รับเสียงตอบรับเป็นอย่างดี จนอาฉางต้องเพิ่มระยะเวลาการแสดงออกไปอย่างไม่มีกำหนด

อาเชงและเหมยหลังเสียใจเป็นที่สุด เมื่อรู้ว่าว่าอาโจถูกยิงเพราะนอกใจเมียจนต้องนั่งรถเข็นไปตลอดทั้งชีวิต ส่วนอาจิวนั้นถูกดำเนินคดีในข้อหาโกงเงินจากธนาคารเพราะคิดหนีการพนัน อาจางและอาชินใช้ชีวิตบั้นปลายอย่างมีความสุขถึงแม้จะไม่บุตรชายสืบสกุล ต้นหยงตัดสินใจแต่งงานพร้อมกับปาหนัน หลังจากนั้นต้นหยงก็ขออำลาวทิว ทั้งความฝันเปิดอู่ซ่อมรถไปเป็นเจ้าแม่เนี้ยะร้านขายข้าวมันไก่ และทำหน้าที่สะใภ้ที่ดี

อาหลงกับปาหนันช่วยกันสืบสานคณะงิ้ววงชินจนถูกจัดให้เป็นคณะงิ้วในอันดับต้นๆ ของเมืองไทย ที่มีลีลาการแสดงที่พลิ้วไหวและเนื้อเรื่องที่สนุกสนาน คาหลาอำลาวทิวการแสดงไปช่วยงานเจ้าสัวกำจรและมาตามเหลียว เพราะพงษ์เลิศตัดสินใจไปใช้ชีวิตที่เมืองนอกกับชายหนุ่มคู่ขา

“สำเภาทอง” เขียนนวนิยายเรื่องใหม่แนวสนุกสนานเฮฮาเรื่อง “แม่ค้ามือใหม่” โดยหยิบเอาต้นหยงมาเป็นนางเอกของเรื่อง แต่ทุกครั้งก่อนที่เขาจะส่งต้นฉบับ อาเชงมักจะขอ “สำเภาทอง” อ่านนวนิยายที่เขาเขียนก่อนที่จะส่งให้กับทางสำนักพิมพ์

อาจูให้สัญญากับต้นหยงว่า ไม่ว่าสายเลือดของพวกเขาจะเป็นชายหรือหญิง ความรักที่เขามีให้ก็จะเท่าเทียมกันแน่นอน.

ความคิดของครอบครัวชาวจีนที่ว่า ลูกชายย่อมดีกว่าลูกสาว ยังคงมีอยู่เสมอ และเป็นความคิดที่คนไทยไม่ค่อยเข้าใจกับความเชื่อนี้สัก ที่สำคัญเป็นการยากที่จะให้คนจีนรุ่นแรกๆ ให้เปลี่ยนความคิดได้ด้วย

สิ่งหนึ่งที่จะเปลี่ยนความคิดได้ก็คือ ต้องเจอเองกับตัวว่า ลูกชายที่ดีก็มีถมไป แต่ลูกชายที่ไม่เอาไหนก็มีให้เห็นมากมายเช่นกัน

ถ้าครอบครัวไหนมีลูกชายที่ดี ก็เป็นการย้ำความเชื่อว่าลูกต้อง... แต่ถ้าเจอลูกชายที่ไม่ค่อยเอาอย่าง อาเชง ก็จะได้รู้ได้เองในที่สุดว่าลูกชายไม่ได้ดีกว่าลูกสาวเลย

ลูก...ไม่ว่าจะเพศใด...ก็ควรให้ความรักอย่างเท่าเทียม